

ИВАН ВАЗОВ
НА КАЦНАЛОТО НА
ПРОЗОРЕЦА МИ ПТИЧЕ

chitanka.info

Малка птичко треперлива,
що уплашена цвъртиш?
Снежна пелена покрива
твоите поляни, виж!

Лоша зима е настала —
тръпне твоето крилце,
вятър вей и мраз, и хала —
падна слабо ти гнездце.

Що те мъчи, птичко мила?
Страх ли, скръб ли или глад?
Ах, неволи и теглила
има и във ваший свят!

„Птичката без труд живее“,
дядо Господ е казал —
и за нея зло беснее!
И за нея има жал!

Буря ревне — гасне слънце,
рухва гнездо — чада мрат!
Падне сняг — и няма зрънце,
ни мушици във студът

ил ястребът, като дебне,
впива в тебе своя клъв,
ил ловецът пък враждебни
сваля те обляна с кръв.

Скръб, беди!... Беди вред, дете
диша клета жива твар!
На земята, във небето
злото влада и е цар!

*Вред неволи, злочестии!
Без тях няма миг и кът —
и човеци, и стихии
с мрачна жажда ги множат.*

*И вселената безкрайна
пълна е с ужасен стон...
Боже, страшна е таз тайна!
Лют е вечний ти закон!*

*.....
Но ти зъзнеш, пиле жалко,
на фъртуната, отвън!
Влез у мене, влез за малко —
имам завет и огън.*

*Влез ми, пиленце, под свода
и от плен се ти не бой.
Ах, живота без свобода
знам го как е мъчен той.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.